

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis Germano [et] socijs mar. Cap[itulum]. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ministrī quasi amentes erant: ita vt nec nutus
 euz intelligere possent. Post hec apparuit
 sanctis martyribus exercitus angelorum: quibz
 orantibus lingua regi restituta est. Tunc
 mandāte rege sancti super lectos ferreos ster-
 nuntur: et carbones subtermittuntur: sed a voce
 celsa cōfortant: plurimi ad dominū conuertū-
 tur. Deinde pluuia maxima inundante: et ange-
 lis eis in albis de celo aduolantibus ignis ex-
 tinguuntur: et sancto: si vincula dirūpūt. Eūqz
 eis rex blandiretur: vt sacrificarēt: eosqz in cur-
 ru suo leuasset: et ad templum iouis adduxisset
 orationem fuderunt ad christum. Gratinqz fa-
 cto terremotu magno idolum cecidit: et rex
 territus fugit. **¶** Iterum quoqz sanctos mar-
 tyres derentos nudos et cathenis obligatos
 rex mitri fecit in cacabos plūbo: resina: et pice
 bullentibus plenos. Verum oratione ad deū
 fusa: sanctorum cathene cōfracte sunt: et cacabi
 vacui sunt reperti: ac omnino reperfacti. Quod
 cernēs miles quidam nomine antoninus con-
 uersus est: et in christi confessione a rege decol-
 latus: atqz a fidelibus sepultus. Deinde man-
 dauit sape: martyres corūis tauro: um includi
 et in mare factari. Et continuo sanctus martyr
 antonin⁹ eis cum tribus angelis apparuit: et
 coria scidit: sanctorqz illesos super yndas ma-
 ris ambulantes ad littus perduxit. Quo mira-
 culo. xxviii. gentiles ad fidem christi conuersi
 sunt. Sed iratus rex sanctos martyres vna euz
 prefatis. xxviii. nuper conuersis in ignem co-
 piosum mitri precepit. Qui solas animas xp̄o
 reddentes corporibus iniustis omnino perma-
 nentibus sp̄i multīs cernētibus ab angelis in
 nubibus suscepti sunt: odorqz mirus ex corpo-
 ribus refragauit. Qui passi sunt. iiii. nonas
 nouemb̄is.

¶ De sancto Theodoro ep̄o. Cap. xiiii.

Theodo-
 rus ep̄s cyrie
 ciuitatis a cy-
 ro cōdite nō
 solum verbis
 sed etiā rebz et virtutibz exti-
 tit coronat⁹. Qui multa volu-
 mina scripsisse dicitur: sed de plu-
 ribz paucoꝝ istoz ad nos no-
 titia peruenire potuit: vt gē-
 nadus de v̄tris illustribus restatur. Nam scri-
 psit de incarnatione domini aduersum euthe-
 cen presbyterum et dioscorum alexandrinum
 ep̄iscopū dicta fortia. Item ecclesiastice histo-
 ric libros imitatus eusebium: et a fine multozū
 eius incipiens vsqz ad leonis senioris tempora
 deduxit. Sub quo et apud laodicā ciuitatē in
 xp̄o quiescit. iiii. non. nouemb̄is.

¶ De sancto Ambrosio ab-
 bate. Cap. xv.

Ambrosi-
 us abbas mo-
 nasterij agau-
 nensis: prius
 apud lugdu-
 num ciuitatē monasterij insu-
 le barbarie p̄ fuit: et magnis
 illi vite ac sanctitatis virtu-
 tibus clarus. Cum ad dictuz
 cenobiaz agaunū ob egregie
 religionis normā translatus fuisset: beato fine
 in dño requieuit. iiii. non. nouemb̄is. Qui⁹ corpus
 apud idē monasteriū sepultū tacet: et signis atqz
 miraculis gloriose refulget: vt dicit ado.

¶ De sancto Quarto discipulo. Cap. xvi.

Quartus discipul⁹ ex
 iertij. a xp̄o electus vnus fuit: qui
 sub disciplina postmodū. xij. apo-
 stolorū claruit: vt abbas doiothe⁹
 tradit. De hoc etiā apostolus ad
 Romani. xvi. mentionē facit. Hic ep̄iscopus be-
 rryi ab apostolis cōstitut⁹ extitit: et officio pre-
 dicationis se exercitans apud eandē ciuitatez
 quiescit. iiii. non. nouemb̄is.

¶ De sanctis martyribus qui dicuntur
 massa candida. Cap. xvii.

Martyres s̄a-
 cti: qui dicuntur
 massa cādida fue-
 rūt innumera mar-
 tyzū multitudo in ciuitate ce-
 sar angusta hispanie puincie
 sub dariano p̄fide p̄ christo
 passozū. Cum em̄ p̄fatus p̄-
 ses in ipsa vrbe. xviii. marty-
 res interfecisset cum virgine
 eugra. de quibus dictū est in eoz passione. xvi.
 kalen. maij. Videns qz quanto plus conabatur
 christianos extinguere: rāto magis eoz multū
 plicabat fides: et collegiū augebat: simulata pa-
 ce ecclesijs reddita: misit edictū ficte: vt xp̄ia-
 nis latentibus liceret suis legibz vti. Quibz ad
 publicū prodeūtibz: et christum laudantibus
 eoz multitudine in p̄dicta ciuitate cōueniente
 cōgregauit exercitum paganoz: iannasqz vrbis
 claudī iussit: ne quis eoz euaderet. Dēs quoqz
 xp̄ianos ibidē repertos armati gētiles ex ab-
 ditis exētes gladijs trucidarūt. Corpora hō
 in acruos maximos collecta combusserunt: et
 cineres in ventū disperferūt. Qui p̄pter eorum
 innumerabile multitudinē massa candida ap-
 pellant: vt dicit frater vincētus. Quoz passio
 recollitur. iiii. non. nouemb̄is. Sūt aliū. ccc. mar-
 tyres: qui massa candida dicuntur: de quibus su-
 pra dictum est. ij. kalen. septemb̄is.

¶ De sanctis Germano et socijs mar. Cap. xviii.

Ermanus:

Etheopolus: cesarius et vitalis martyres apud cesaream cappadocie sub persecutioe decij cesaris optime duxerunt martyrium. Quo tpe: vt scribit hieronymus: vni erat xpianis p xpi noie pcuri: verueria callidus postis tarda ad morte suppli-

cia conquerens animas cupiebat iugulare non corpora: et vt ipse qui ab eo passus est cyprianus ait: volentibus non permittebatur occidi. Quo tempore passi sunt illi duo iuvenes de quibus in vita sancti pauli primi heremite dicitur: vt supra dictum est in eius vita quarto idus ianuaris. Passi sunt prefati sancti martyres germanus et socij. iij. nonas nouembrijs. Hec hieronymus in martylogio suo.

De sancto Thelmo martyre. Cap. lxx.

Thelmo martyr in anglia passus est. Dicitur fuisse filius cenelphi mercatoris regis. Que ille moriens dixit sorori sue tunc septennem commisit alendum. Illa vero mortuo rege falso fidi regnum presagens infansulum occidendum satelliti:

qui eius erat alumnus tradidit: preciumque promisit. Qui puerum venatum ducens inter frustecta obruncauit. Hoc autem celatum in anglia statim diuinitus innotuit. Nam columba de celo aduolans super altare sancti petri rosmine descendit: et membranam anglie elementis scriptam derulit: atque in altare deposuit: cuius tenor: necem pueri martyris: et sepulturam per ordinem prodidit. Que a quodam anglico interpretata est. Statimque papa per epistolam regibus anglie directam compatriotam martyrem indicauit. vnde frequenti cultu corpus innocenti de loco vbi iacebat sollemniter leuatum est. Cum autem ferretur vincencumbam clericis et laicis canentibus: dyda parricidialis e fenestra cenaculi caput extulit. Et forte psalterium legens peruenerat ad ps. Deus laudem meam ne tacueris. quia a fine nescio quo presagio retrograde dicens: nitebatur cantantes infringere. Tunc virtute diuina oculi illius a capite euulsi versum illum. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi et. cruore polluerunt. Et in ipso libro vsque hodie extat cruoris insignita immantatatem mulieris et vitionem dei spirantia. Passus est autem sanctus martyr: tertio nonas nouembrijs. Hec guselmus.

De sancta Alpa de virgine.

Alpaides

Alpaides virgo de tudoro circa annum domini. M. c. lxx. sanctitate nimis clarus est. Que multis annis in corpore degens infirma sine villo cibo permanfit. Hec genere infirma officioque bubulca: sanctorum scripturarum intelligentiam diuinitus obtinuit: et mire pendente consilio habuit. Que si agello domini diuitius attrita est: adeo vt propter effluentem de corpore sanctam etiam suis fieret in horrorem: patientia autem summa preclara: nec aliquando conturbata visa fuit. Nullumque cibum per annos multos transire valuit: nisi solum eucharistiam sacram: et lecto decubans non nisi ab altero moueri potuit. Hec autem a deo accepit: vt sepiissime in excessu rapta: a gelo duce: et loca penarum et gloriam sanctorum percurreret: et occultas visiones aspiceret. Frequenter autem in solentatibus christi vel eius matris rapta mundum totum quasi in pile specie intuabatur: et ea que in mundo fiebant contemplabatur. ad corpus quoque rediens multa occulta et secretissima dicebat: et quedam ex his que viderat reuelabat: quedam vero a deo premonita occultabat: plerumque etiam futura predicebat. Quieuit autem in pace apud tudoriam tertio nonis nouembrijs. Hec et gestis francorum.

De sanctis Vitale et Agricola martyribus. Cap. lxxi.

Vitalis

Vitalis agricola martyr passus est in puincia italie in ciuitate bononiensi temporibus diocletiani et maximiani imperatorum: quorum passionem sanctus scripsit Ambrosius. Fuit autem vitallis seruus agricolae: nunc vero conuersus et collega martyrum: precessitque seruus vt prouideret locum: secutus est dominum secure: quo datam fide seruus iam inueniret paratam non alienam. Cum ergo sanctus vitalis cogerebatur a persecutoribus vt christum negaret: et amplius domini fidem profiteretur: omnia tormentorum genera in eum exercitantes: vt non esset in corpore eius sine vulnere locus: oratione fusa ad dominum emisit spiritum. Sanctus vero agricola multos habebat moxibus vt ab ipsis etiam inimicis diligere: ideoque viderentur eius passionem. Denique vbi non acquiescit persecutoribus: sanctus agricola crucifixus est. Quorum corpora in iudeorum solo sepulta sunt. Post multos autem annos idem locus sancto